

ΚΛΕΙΩ

H.Lentemann fecit.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΤΟΜΟΣ Ζ'.
ΑΡΙΘΜ. 2 (146).

Συνδρομή ἀρχομένη ἀπὸ 1. Απριλίου ἐκάστου ἔτους ἐτησία μὲν
φρ. χρ. 25 ἔξαμηνος δὲ φρ. χρ. 12½.

ΕΤΟΣ Ζ'.

τῷ 15/27. Απριλίου 1891.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΑΠΟΛΕΩΝ.

Nυσικός ἀρχηγέτης τοῦ οἴκου τῶν Βοναπαρτῶν, ὁ πρίγκηψ Ναπολέων, ἀπέθανε περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς 17 μαρτίου ἐν Ῥώμῃ μετὰ μακράν καὶ δεινὴν ἀγωνίαν, δειχθεὶς μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς ἀμείλικτος πρὸς τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ νίον, τὸν πρίγκηπα Βίκτωρα, δοτις ὑπὸ ἐνὸς μέρους τοῦ Βοναπαρτιστικοῦ κόμματος ὑποστηριζόμενος εἶχε λάβη ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πολιτικὴν στάσιν ὡς μνηστὴρ τοῦ θρόνου. Οὗτος ἐπίστευεν διτεῖς εἶχε τὴν κλῆσιν, νὰ γείνῃ ὁ πιστότατος καὶ γνησιώτατος ἀντιπρόσωπος τῶν «ναπολεοντείων ιδεῶν». Έδεικνύετο φίλος τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ισότητος, περιεφρόνει καὶ ἐχλεύαζε πάντα τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἡτο κεκηρυγμένος ἐχθρὸς τῆς παπασύνης. Άκόμη κατὰ τὸν πρῶτον αὐτοῦ λόγον, διτεῖς ἀπήγγειλεν ἐν ἔτει 1848 ὡς ὑποψήφιος, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν διτεῖς ἡ δημοκρατία εἶνε τὸ μάλιστα ἄρρογον τῆς Γαλλίας πολίτευμα, ἔμεινε δὲ συνεπῆς καὶ πιστὸς εἰς ἑαυτόν, ἀναγνωρίσας τῷ 1879 τὴν δημοκρατίαν ὡς τὸ καθεστώς πολίτευμα.

Ο'Ιωσηφ-Κέρολος-Παύλος-Βοναπάρτης Ναπολέων, δόνο-κλειώ. ΤΟΜΟΣ Ζ'.

μαζόμενος Ἱερώγυμος (Jerôme) κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του, ἐξάδελφος Ναπολέοντος τοῦ τρίτου, δευτερότοκος νιὸς τοῦ Ἱερωνύμου Ναπολέοντος καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βυρτεμβέργης, Σοφίας Δωροθέας Φρειδερίκης Αικατερίνης, ἐγεννήθη τῇ 9 σεπτεμβρίου

1822 ἐν Τεργέστῃ.

Ο πρεσβύτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀπέθανε τῷ 1846. Ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ εἶνε ἡ πριγκίπισσα Ματίλδη, ἡτοις ἔζη διεζευγμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, τοῦ πρίγκιπος Δεμιδώφ. Ο πρίγκηψ Ναπολέων συνεζεύχθη ἐν ἔτει 1859 μετὰ τῆς δεκαεξαετοῦς θυγατρὸς τοῦ Βίκτωρος Εμμανουήλ, τῆς πριγκίπισσης Κλοτίλδης. Ἄλλ' ὁ γάμος οὗτος ὑπῆρξε δυστυχής, καὶ μόνον κατὰ τὰς τελευταίας του ὥρας ἤδυνήθη ὁ πρίγκηψ Ναπολέων νὰ ἐπανίδῃ τὴν σύζυγον παρὰ τῇ ἐπιθανατιώ τοινη του.

Ἄνηρ εὐφυής, πεπροκισμένος μὲ πολλὰς καὶ ποικίλας ίκανότητας καὶ δλῶς ιδιόρυθμον χαρακτῆρα, ὁ πρίγκηψ Ναπολέων διεκρίνετο διὰ τε τὰς ἀρετὰς καὶ διὰ τὰς κακίας του. Ἄλλα δυστυχῶς τὰ μὲν προτερήματά του δὲν ἐτύχανον τῆς δικαίας ἐκτιμήσεως καὶ ἀναγνωρίσεως, ἐνῷ τὰ

ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΑΠΟΛΕΩΝ.